

— Așdem, mergă! ăisse căpitanulă, îmbrâncind pe Conrad înaintea sa; mi s'a urrîtă cu atâtea plânsori.

— La revedere, părintele meu! la revedere, scumpiș mei frați! strigă Conrad iuțindu-și pași, spre a se depărta de deneși. Peste puçin ellă dispărută din privirile familliei sale, pe quare aquăstă spăimântătore împregiurare o immărmurisse de durere.

— Cu toate aquestea, trebuie să scimă que are să se facă cu dênsulă, ăisse Riemann, venindu-și mai ânteiă ellă în simțiră. Să mergem, copii mei, să-lă urmămă la têrgă; am vedută callea pe quare a appucată. »

CAPITULUL VIII.

Têrgulă de sclavi.

Riemann și copii se ajunseră în têrgulă de sclavi, mări în aquellași timpă cu Conrad și căpitanulă. Aquestă din urmă pusse victima sa în numărul quelloră-l-altăi sclavi. Tată famillia se apropiă de dênsulă quată pută mări multă. Nu e anevoie de a-și face quine-va o idee despre sensațiunile durerose que ei încercă.